

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 519/2015
30.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тач. 1. и 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1009/14 од 13.05.2015. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину К 88/11 од 16.10.2014. године и Кв 492/14 од 04.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1009/14 од 13.05.2015. године као основан, **УКИДАЈУ СЕ** правноснажна решења Основног суда у Параћину К 88/11 од 16.10.2014. године и Кв 492/14 од 04.11.2014. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину К 88/11 од 16.10.2014. године, адвокату М.П., браниоцу окривљеног И.С. у односу на кога је правноснажним решењем Основног суда у Параћину К 88/11 од 07.03.2014. године одбачен оптужни предлог оштећеног као тужиоца Г.М., утврђени су трошкови кривичног поступка и то трошкови награде браниоца у укупном износу од 399.000,00 динара који ће се након правноснажности решења исплатити из буџетских средстава суда.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног И.С. изјављеној против првостепеног решења Основни суд у Параћину је решењем Кв 492/14 од 04.11.2014. године одбио жалбу као неосновану.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 1009/14 од 13.05.2015. године због

повреде одредаба кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 7. у вези са чланом 265. став 1. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и побијана решења укине.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио браниоцу окривљеног И.С., адвокату М.П., Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 490. ЗКП о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Основано се захтевом Републичког јавног тужиоца указује да су побијаним решењима учињене повреде одредаба кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 7. у вези члана 265. став 1. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Наиме, према одредби члана 265. став 1. ЗКП када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1. до 6. ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоцу падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају, између осталих, и награду и нужне издатке браниоца, док је Тарифом о наградама и накнада за рад адвоката, којом је одређен начин вредновања, обрачуна и плаћања награде за адвокатске услуге и накнаде трошкова за рад адвоката, у члану 2. прописано да награда и накнада трошкова адвокату припадају за радње обављене по пуномоћју, решењу надлежног органа, усменом или писменом налогу странке, те да су странка или надлежни орган дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка, од његовог покретања до његовог завршетка.

Одредбом члана 2. став 14. ЗКП одређено је значење израза "поступак" који се односи на предистражни поступак и кривични поступак.

Одлучујући о захтеву браниоца окривљеног И.С., Основни суд у Параћину је браниоцу, на терет буџетских средстава суда признао трошкове за одбрану окривљеног и то за четири приступа браниоца суду приликом извођења истражних

радњи од којих су две спроведене, а две одложене, за одбрану окривљеног на шест одржаних и шест неодржаних главних претреса, и на име састава трошковника од 03.09.2014. године.

Доношењем таквог решења учињена је повреда одредаба кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 7. у вези члана 265. став 1. ЗКП, јер браниоцу нису признати и трошкови за превоз сопственим возилом, трошкови одуствовања из адвокатске канцеларије и трошкови састављања поднесака и то: жалбе од 06.10.2014. године изјављене против решења Основног суда у Параћину К 88/11 од 26.09.2014. године.

Тарифом о наградама и накнадама за рад адвокату, у члану 9. прописано је да адвокату за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, између осталог припада накнада за превоз сопственим возилом – у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру и накнада за одсуствовање из канцеларије – у висини од 50 поена за сваки започети сат, а највише 10 сати дневно, док је тарифним бројем 2 ст. 1 и 2 Тарифе прописано да се под процесном радњом подразумева свака радња полиције, тужиоца или суда о чијем предузимању се сачињава посебан записник и да за сваку одржану процесну радњу којој је присуствовао, адвокату припада награда из тарифног броја 1. Такође, тарифним бројем 4 став 2 прописано је да адвокату припада 50% награде из тарифног броја 1 за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку, па дакле и жалби.

Првостепено решење уопште не садржи разлоге из којих браниоцу нису признати трошкови о којима је напред било речи, док другостепено решење такође уопште не садржи разлоге о томе због чега браниоцу нису признати трошкови за састав поднеска – жалбе, док су разлози који се односе на непризнавање накнаде за превоз сопственим возилом и за одсуствовање из адвокатске канцеларије нејасни, чиме је учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

С обзиром на наведено, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан, укинуо правноснажна решења и предмет вратио Основном суду у Параћину на поновно одлучивање о захтеву браниоца окривљеног И.С., адвоката М.П. за досуђење трошкова кривичног поступка, при чему ће тај суд имати у виду примедбе наведене у овој пресуди.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Зоран Таталовић,с.р.